

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/693/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712212341
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712212341.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi Y. L., rod. R., nar. XX. augusta XXXX, S. XXX, J. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 3.948,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/335/2012-96 zo dňa 06. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 12C/335/2012-96 zo dňa 06. 09. 2013 zamietol návrh navrhovateľa v istine a príslušenstve, odporkyňi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru trovy konania vo výške 561,89 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom zo dňa 9. augusta 2012 si uplatnil voči odporkyňi právo na zaplatenie 3.948,21 Eur, pozostávajúce z istiny 2.958,83 Eur, úroku 908,53 Eur a zmluvnej pokuty a poplatkov vo výške 80,85 Eur. Pohľadávka navrhovateľa vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 09. 2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 a navrhovateľom. Postupca zaslal odporkyňi oznámenie o postúpení pohľadávok. Postupca nadobudol pohľadávku s účinnosťou od 01. 04. 2006 na základe Zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k. s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 35 783 214 a kupujúcim postupcom. Pohľadávka vyplýva zo Zmluvy o úvere č. 1112717844, zo dňa 12. 10. 2007. Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a sadzobník poplatkov tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Postupca poskytol odporkyňi úver 3.319,39 Eur, odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Okresný súd došiel k záveru, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec a že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, preto s poukazom na Smernicu rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 a ustanovenia zo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj s poukazom na premlčanie nároku navrhovateľa, návrh zamietol. Odporkyňi náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. nepriznal, nakoľko trovy konania si neuplatnila. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a vyhovieť návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy prvostupňového i odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vyčítal okresnému súdu, že prihliadol na námietku premlčania, pričom poukázal na to, že aby nastali právne účinky v spojení s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník v čase uznania mal vedomosť o premlčaní dlhu. Podpísaním dohody s odporkyňou o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 18. januára 2011 došlo k začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Spôsob vyhodnotenia predložených dôkazov súdom považuje za zarážajúci, kedy súd neprihliadol na jednoznačný dôkaz, že odporca sa dohodol s veriteľom na splátkach a zároveň uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi. Navrhovateľ považuje takéto vyhodnotenie listinných dôkazov za neodôvodnenú ochranu odporcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania. Zároveň odvolaním napadol aj rozsudok v časti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi s tým, že trovy právneho zastúpenia nepovažuje za účelne vynaložené vzhľadom k charakteru vedľajšieho účastníka ako združenia na ochranu spotrebiteľa. Navrhovateľ mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadenými subjektami, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné bez potreby právneho zastúpenia.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Vedľajší účastník vo vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľa navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. d) O. s. p. zrušil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. d) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Je nepochybné, že navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal voči odporkyňi zaplataenie sumy 3.948,21 Eur s príslušenstvom na základe postúpenia pohľadávky od spoločnosti (postupcu) GE Money, a. s., Bratislava zo zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch uzavretej medzi GE Money, a. s. Bratislava a odporkyňou dňa 12. októbra 2007. Právny vzťah medzi poskytovateľom úveru a odporkyňou je možné charakterizovať ako vzťah spotrebiteľský a uvedenú zmluvu je možné charakterizovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Návrh na začatie konania navrhovateľom EOS KSI Slovensko, s. r. o. Bratislava voči odporkyňi bol podaný na Okresný súd Zvolen 9. augusta 2012. Podľa § 172 ods. 9 O. s. p., ak sa uplatňuje právo na zaplataenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky.

Nie je zřejmé, či a v akom rozsahu okresný súd skúmal, či zmluva, na základe ktorej navrhovateľ si uplatnil právo na zaplataenie peňažnej sumy ako spotrebiteľská zmluva, obsahuje neprijateľné podmienky, avšak dňa 14. septembra 2012 vydal platobný rozkaz č. k. 24Ro/164/2012-18, ktorým uložil odporkyňi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi sumu 3.948,21 Eur, úrok z omeškania vo výške 435,51 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.958,83 Eur od 12. mája 2011 do zaplataenia a trovy konania v sume 236,50 Eur, súdny poplatok na účet navrhovateľa a trovy právneho zastúpenia v sume 356,93 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa alebo aby v tej istej lehote podala písomne odpor na súde. Tým, že okresný súd vydal platobný rozkaz akceptoval zmluvu, na základe ktorej si navrhovateľ uplatnil právo na zaplataenie peňažnej sumy ako zmluvu, ktorá neobsahuje neprijateľné podmienky.

Platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen č. k. 24Ro/164/2012-18 zo dňa 14. septembra 2012 bol doručený právnenému zástupcovi navrhovateľa 8. októbra 2012 a odporkyňi 5. októbra 2012.

Dňa 19. septembra 2012 bolo doručené Okresnému súdu Zvolen oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov do konania. Vedľajší účastník zároveň s oznámením o vstupe do konania žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Okresný súd doručoval právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka návrh na začatie konania vo veci samej, ako aj platobný rozkaz, ktoré boli doručené 5. októbra 2012 na adresu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cífru, advokáta.

Na Okresný súd Zvolen bol doručený 8. októbra 2012 odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu.

Okresný súd Zvolen akceptoval odpor proti platobnému rozkazu podaný vedľajším účastníkom a ďalej postupoval v zmysle § 174 ods. 2 O. s. p. Vydaný platobný rozkaz považoval za zrušený zo zákona a vo veci nariadil pojednávanie na deň 6. septembra 2013, kde na pojednávaní rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 12C/235/2012-96.

Odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu nepodala.

V zmysle § 93 ods. 1 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O. s. p. v znení do 31. 12. 2014). V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p.).

Vedľajšie účasti je teda formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účasti je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. („Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.“) možno vyvodiť, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. To však neznamená, že tieto účinky nastávajú vždy v každom konaní, resp. v každom štádiu konania. Vzhľadom na vyššie uvedený zmysel vedľajšieho účasti (pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účasti, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účasti môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napríklad pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátenej (rozkaznej) konaní, ktorého výsledkom (formou rozhodnutia) je platobný rozkaz. Skrátenej konanie v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez vykonania dokazovania. Akcentovaná je tu rýchlosť a hospodárnosť konania a vo vzťahu k žalovanému zásada „bdelým patrí právo“. Pokiaľ žalovaný v tomto štádiu konania nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu (platobný rozkaz sa vydáva spravidla bez jeho vypočutia, len na základe skutočností uvádzaných žalobcom a žaloba sa doručuje až spolu s platobným rozkazom, ako tomu bolo aj v preskúmvanej veci), a teda žalovaný v tomto štádiu konania neuplatňuje

svoje procesné práva, nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Nemôže sa teda naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. Táto pomoc sa môže najskôr prejavíť až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor (porovnaj Občianský soudní řád, Komentář, I. díl, Panorama Praha 1985, str. 421).

Z chápania tzv. skráteneho konania, ktorého výsledkom je platobný rozkaz, ako zjednodušeného konania umožňujúceho rýchle, hospodárne a účinné vymáhanie nesporných peňažných nárokov, t. j. nárokov, ktoré nie sú predmetom žiadneho právneho sporu, vychádza i právo EÚ, a to Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 zo dňa 12. 12. 2006, ktorým sa zavádza konanie o európskom platobnom rozkaze (ďalej len „Nariadenie o európskom platobnom rozkaze“). V tomto nariadení sa inak výslovne uvádza, že nenahrádza ani neharmonizuje (a teda nespochybňuje) existujúce mechanizmy vymáhania nesporných nárokov podľa vnútroštátneho práva (bod 10 úvodnej časti).

Konanie, ktorého výsledkom je platobný rozkaz, nadobudne povahu sporového konania vo vlastnom (užšom) zmysle slova až včasným podaním odôvodneného odporu žalovaným, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. I keď zákon vyžaduje odôvodnenie odporu, neupravuje žiadne náležitosti tohto odôvodnenia. S prihliadnutím na účel občianskeho súdneho konania, ktorým je spravodlivá ochrana práv, treba preto podmienku odôvodnenia odporu považovať za splnenú už jednoduchým vyjadrením nesúhlasu s povinnosťou uloženou platobným rozkazom. Až po takomto jednoduchom a účinnom procesnom úkone žalovaného, ktorým urobí uplatnený nárok sporným (odporuje mu), môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva, pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv (v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O. s. p.) prípadne aj svojich vlastných práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov (v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 1 O. s. p.). Možnosť rýchlej a účinnej obrany žalovaného proti platobnému rozkazu v podobe podaného odporu je realizáciou jeho zodpovednosti za naplnenie zásady "vigilantibus iura" (nech si každý chráni/stráži svoje práva).

Z hľadiska historicko-právneho výkladu možno poukázať na názor právnej teórie týkajúci sa vzniku účinkov vedľajšieho účastníctva v súvislosti s rozkazným konaním ako procesných inštitútov upravených v § 84 až 88 a v § 585 až 605 Občianskeho sporového poriadku (Zák. čl. 1/1911). Podľa tohto názoru, vedľajší účastník (intervenient) môže do sporu zasiahnuť v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý v zmysle § 595 tohto predpisu mohol podať len dlžník /porovnaj Občiansky sporový poriadok (Zák. čl. 1/1911), druhé rozšírené a prepracované vydanie, vydaný Tlačou kníhtlačiarne Andreja, úč. spol. v Bratislave, fil. v Žiline, rok 1943, str. 62.

Vyššie uvedené znamená, že oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteneho (rozkazného) konania, nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteneho konania. Neprichádza preto do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom.

Právny názor, podľa ktorého v tzv. skrátenej konaní nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tretieho subjektu na strane žalovaného, vyslovil Najvyšší súd už v uznesení z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 207/2011 a následne aj v uzneseniach z 21. októbra 2013 sp. zn. 7 Cdo 135/2013 a z 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012 (dostupné na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> - judikatúra).

Pripustenie vzniku vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného už v skrátenej konaní by vyvolalo viaceré právne otázky, napr. otázku, či sa aj vedľajšiemu účastníkovi má doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk bez možnosti náhradného doručenia, či sa mu vôbec má doručiť platobný rozkaz, ak oznámil vstup do konania až po jeho vydaní (vzhľadom na zásadu vyplývajúcu z § 154 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorej je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci stav v čase vyhlásenia či vydania rozhodnutia), či má právo podať odpor, ak ustanovenie § 174 ods. 2 výslovne priznáva právo podať odpor len odporcovi, odkedy mu plynie lehota na podanie odporu, či ním podaný odpor má rovnaké účinky ako odpor podaný odporcom, t. j. zrušenie platobného rozkazu v zmysle § 174 ods. 2 prvá veta O. s. p. Podľa názoru dovolacieho súdu kladná odpoveď na tieto otázky by znamenala tvorbu nových procesných

pravidiel súdom, ktorá by presiahla rámec prípustného sudcovského dotvárania práva, najmä ak O. s. p. je právnym predpisom verejnoprávnej povahy. Došlo by tým k neprípustnému narušeniu princípu del'by moci ako jednej zo základných charakteristík právneho štátu.

Realizáciou ochrany spotrebiteľa, zaručenej právom EÚ, je v skrátenej konaní ustanovenie § 172 ods. 9 O. s. p., podľa ktorého ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Prípadné nerešpektovanie tohto zákazu súdom nemožno riešiť neprípustným (princípu del'by moci odporujúcim) vytváraním nových procesných pravidiel meniacich zmysel inštitútu vedľajšieho účastníctva. Je vecou zákonodarcu, aby zväžil rozšírenie ochrany spotrebiteľa v skrátenej konaní napr. zavedením inštitútu prieskumu platobného rozkazu v spotrebiteľskej veci obdobne ako túto možnosť upravuje už spomínané Nariadenie o európskom platobnom rozkaze.

Aj v prípade, ak by napriek vyššie uvedenému mal byť tretí subjekt považovaný za vedľajšieho účastníka na strane žalovaného už v štádiu skrátenej konania, nebol by oprávnenou osobou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Právo podať odpor proti platobnému rozkazu, t. j. právo urobiť uplatnený nárok sporným, má v zmysle § 174 ods. 2 O. s. p. výslovne len odporca (žalovaný). Ide o významné dispozičné oprávnenie žalovaného napíňajúce jednu zo základných zásad občianskeho súdneho konania (zásadu dispozičnú). Iba žalovaný rozhoduje o tom, či podaním odporu odstráni platobný rozkaz ako formu rozhodnutia vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti. Pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, došlo by tým k popretiu tohto dispozičného práva žalovaného. Na rozdiel od odvolania (majúceho suspenzívne a devolutívne účinky) má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky - zrušuje sa ním platobný rozkaz (§ 174 ods. 2 veta prvá O. s. p.). V prípade podania odporu vedľajším účastníkom, ak by sa mu priznalo takéto právo, by sa zisťovanie stanoviska žalovaného stalo bezpredmetné. Žalovaný by už totiž účinky podaného odporu nemohol zvrátiť (žiadne takéto pravidlo O. s. p. neobsahuje). V dôsledku toho právna úprava ako aj závery súdnej praxe, týkajúce sa možnosti podania odvolania vedľajším účastníkom a riešenie prípadnej kolízie medzi ním a hlavným účastníkom v súvislosti s týmto opravným prostriedkom, sú pre analogické posudzovanie odporu podaného vedľajším účastníkom nepoužiteľné (pozri rozhodnutie NS SR č. k. 6 MCdo 3/2014 z 21. augusta 2014).

Aj Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením I.ÚS 466/2014-11 zo dňa 13. augusta 2014 sťažnosť Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pričom vychádzal z dôvodov uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/760/2013 z 31. januára 2014, ktorý taktiež poukazoval na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/357/2012.

Nakoľko odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 24Ro/164/2012-18 zo dňa 14. septembra 2012 nepodala, vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v štádiu skrátenej (rozkazného) konania nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu, preto neprichádzalo do úvahy podanie odporu proti platobnému rozkazu týmto subjektom, tak nemožno považovať vydaný platobný rozkaz za zrušený podaním odporu vedľajším účastníkom, Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov. K zrušeniu platobného rozkazu v zmysle § 174 ods. 2 O. s. p. podaním odporu nedošlo, preto okresný súd nemal vo veci nariadiť pojednávanie a rozhodnúť rozsudkom. Pokiaľ okresný súd napriek tomu vydal rozsudok, takýto rozsudok bolo potrebné zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. d) O. s. p., nakoľko v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo. Vec sa tak dostáva do štádia, kedy o odpore proti platobnému rozkazu podaného vedľajším účastníkom nebolo rozhodnuté.

Rozsudok okresného súdu odvolacím súdom bol zrušený. Trovy odvolacieho konania napriek tomu, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podával navrhovateľ, však navrhovateľovi odvolací súd nepriznal v zmysle § 224 ods. 1 v nadväznosti na § 142 ods. 1 O. s. p., nakoľko k zrušeniu rozsudku okresného súdu nedošlo na základe účelného uplatňovania alebo bránenia práva navrhovateľom proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal tak, ako to predpokladá ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., ale z dôvodu vady konania pred súdom prvého stupňa, na ktorú odvolací súd musel prihliadnuť, nakoľko táto vada konania mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.). Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.